LA EPISTOLO DE LA APOSTOLO PAŬLO AL LA EFESANOJ

1 Paŭlo, apostolo de Jesuo Kristo per la volo de
Dio, al la sanktuloj, kiuj estas en Efeso, kaj al la
fideluloj en Kristo Jesuo: 2 Graco estu al vi kaj
paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo
Kristo.
3 Benata estu la Dio kaj Patro de nia Sinjoro
Jesuo Kristo, kiu benis nin per ĉia beno spirita
en la ĉielejoj en Kristo; 4 kiel Li elektis nin
en li antaŭ la fondo de la mondo, por ke ni
estu sanktaj kaj senmakulaj antaŭ Li en amo;
5 antaŭdestininte nin por filadopto per Jesuo
Kristo al Si mem, laŭ la aprobo de Sia volo, 6 al
la laŭdo de la gloro de Lia graco, per kiu Li
favoris nin en la Amata; 7 en kiu ni havas la
elaĉeton per lia sango, la pardonon de niaj pekoj,
laŭ la riĉo de lia graco, 8 kiun li abundigis al ni
en ĉia saĝeco kaj prudento, 9 sciiginte al ni la
misteron de Lia volo, laŭ Lia bonvolo, kiun Li
antaŭdecidis en li, 10 por dispono en la pleneco
de la tempo, por sumigi en Kristo ĉion, kio estas
en la ĉieloj kaj sur la tero; 11 en li, en kiu ni fariĝis
heredaĵo, destinite laŭ la antaŭdecido de Tiu, kiu
ĉion faras laŭ la intenco de Sia volo; 12 por ke ni
estu por la laŭdo de Lia gloro, ni, kiuj antaŭe
esperis en Kristo; 13 en kiu vi ankaŭ esperas,
aŭdinte la vorton de la vero, la evangelion de

via savo; al kiu ankaŭ kredinte, vi estas sigelitaj
per la Sankta Spirito de promeso, [14] kiu estas
antaŭgarantiaĵo de nia heredaĵo, por la elaĉeto
de la posedaĵo, por laŭdo de Lia gloro.
[15] Pro tio mi ankaŭ, aŭdinte pri via fido al la
Sinjoro Jesuo, kaj via amo al ĉiuj sanktuloj, [16] ne
ĉesas danki pro vi, vin nomante en miaj preĝoj;
[17] por ke la Dio de nia Sinjoro Jesuo Kristo, la
Patro de gloro, donu al vi spiriton de saĝeco kaj
malkaŝo en la konado de Li; [18] dum la okuloj
de via koro estas lumigataj, por ke vi sciu, kia
estas la espero de Lia voko, kaj kia la riĉeco de
la gloro de Lia heredaĵo en la sanktuloj, [19] kaj kia
la supermezura grandeco de Lia potenco al ni,
kiuj kredas, laŭ la energio de la efikeco de Lia
forto, [20] kiun Li faris en Kristo, relevante lin el
la mortintoj, kaj sidigante lin dekstre de Li en la
ĉieloj, [21] multe super ĉiu reganto kaj aŭtoritato
kaj potenco kaj regeco, kaj ĉiu nomo nomata, ne
nur en ĉi tiu mondo, sed ankaŭ en la estonta;
[22] kaj ĉion Li metis sub liajn piedojn, kaj donis lin
kiel kapon super ĉio por la eklezio, [23] kiu estas
lia korpo, la pleneco de Tiu, kiu plenigas ĉion en
ĉio.

2

[1] Kaj vin li vivigis, kiam vi estis malvivaj per
eraroj kaj pekoj, [2] en kiuj vi iam iradis laŭ la vojo
de ĉi tiu mondo, laŭ la estro de la potenco de la
aero, de la spirito, kiu nun energias en la filoj
de malobeo; [3] inter kiuj ni ĉiuj iam ankaŭ vivis,
plenumante la dezirojn de nia karno, farante la
volojn de la karno kaj de la menso, kaj ni estis

laŭ naturo infanoj de kolerego, kiel ankaŭ la
aliaj. [4] Sed Dio, estante riĉa en kompateco, pro
Sia granda amo, per kiu Li amis nin, [5] eĉ kiam
ni estis malvivaj en niaj eraroj, nin vivigis en
Kristo (per graco vi saviĝis), [6] kaj nin levis, kaj
nin kunsidigis en la ĉielejoj en Kristo Jesuo; [7] por
montri en la mondaĝoj estontaj la superabundan
riĉecon de Sia graco en korfavoro al ni en Kristo
Jesuo: [8] ĉar per graco vi saviĝis per fido; ne per
vi mem: ĝi estas dono de Dio; [9] ne el faroj, por
ke neniu fanfaronu. [10] Ĉar ni estas Lia faritaĵo,
kreitaj en Kristo Jesuo por bonaj faroj, kiujn
antaŭaranĝis Dio, por ke ni iradu en ili.

[11] Kaj pro tio rememoru, ke iam vi, nacianoj
laŭ la karno, nomataj la Necirkumcido ĉe la tiel
nomata Cirkumcido, mane farita sur la karno
— [12] ke vi estis tiam sen Kristo, fremdigitaj for
de la komunumo de Izrael, kaj eksteruloj de la
interligoj de la promeso, esperon ne havantaj
kaj sen Dio en la mondo. [13] Sed nun en Kristo
Jesuo vi, iam malproksimaj, proksimiĝis en la
sango de Kristo. [14] Ĉar nia paco estas li, kiu
unuigis ambaŭ kaj rompis la intermuron de
disigo, [15] en sia karno neniiginte la malamon,
la leĝon de ordonoj en dekretoj; por krei en
si el la du unu novan homon, tiel farante
pacon; [16] kaj por kunakordigi ambaŭ en unu
korpo al Dio per la kruco, mortiginte per tio la
malamon; [17] kaj li venis kaj predikis pacon al vi
malproksimaj kaj al la proksimaj; [18] ĉar per li
ni ambaŭ havas en unu Spirito alkondukon al
la Patro. [19] Sekve vi jam estas ne fremduloj kaj

pasloĝantoj, sed samregnanoj kun la sanktuloj,
kaj el la domanaro de Dio, [20] konstruitaj sur
la fundamento de la apostoloj kaj profetoj, kies
bazangula ŝtono estas Kristo Jesuo mem; [21] en
kiu ĉiu aparta konstruaĵo, bone kunigita, kreske
fariĝas sankta templo en Kristo; [22] en kiu vi
ankaŭ estas kunkonstruitaj por sanktejo de Dio
en la Spirito.

3

[1] Pro tio mi, Paŭlo, malliberulo de Kristo Jesuo
por vi nacianoj, [2] se vi aŭdis pri la dispono de
tiu graco de Dio, kiu estas donita al mi por vi,
[3] ke per malkaŝo la mistero estas sciigita al mi,
kiel mi jam antaŭe mallonge skribis, [4] per kio vi
povas rimarki, dum vi legas, mian komprenon en
la mistero de Kristo, [5] kiu en aliaj generacioj ne
estis sciigita al la homidoj, kiel ĝi nun malkaŝiĝis
al liaj sanktaj apostoloj kaj profetoj en la Spir-
ito, [6] ke la nacianoj estas kunheredantoj, kaj
samkorpanoj, kaj partoprenantoj en la promeso
en Kristo Jesuo per la evangelio, [7] al kiu mi fariĝis
servanto laŭ la dono de la graco de Dio, donita
al mi laŭ la energio de Lia potenco. [8] Al mi, kiu
estas malpli ol la malplej granda el ĉiuj sanktuloj,
ĉi tiu graco estas donita, por ke mi prediku inter
la nacioj la neesploreblan riĉon de Kristo; [9] kaj
por ke mi klarigu al ĉiuj, kia estas la dispono de
la mistero kaŝita tra ĉiuj mondaĝoj en Dio, kiu
kreis ĉion; [10] por ke nun konatiĝu al la regantoj
kaj aŭtoritatoj en la ĉielejoj, per la eklezio, la
multobla saĝeco de Dio, [11] laŭ la eterna decido,

kiun Li faris en Kristo Jesuo, nia Sinjoro; 12 en
kiu ni havas kuraĝon kaj alkondukon en fidado
per nia fido al li. 13 Pro tio mi petas, ke vi ne
senfortiĝu pro miaj suferoj por vi, kiuj estas via
gloro.
14 Pro tio mi fleksas miajn genuojn antaŭ la
Patro, 15 el kiu ĉiu familio, en la ĉielo kaj sur la
tero, estas nomata, 16 por ke Li donu al vi, laŭ la
riĉo de Sia gloro, ke vi estu potence fortigitaj en
la interna homo, per Lia Spirito; 17 por ke Kristo
loĝu per fido en viaj koroj; tiel, ke vi, enradikigite
kaj bazite en amo, 18 kapabliĝu kun ĉiuj sanktuloj
kompreni, kio estas la larĝeco kaj longeco kaj
alteco kaj profundeco, 19 kaj scii la amon de
Kristo, kiu superas scion, por ke vi pleniĝu eĉ
ĝis la pleneco de Dio.
20 Nun al Tiu, kiu povas tre abunde fari, super
ĉio, kion ni povas peti aŭ pensi, laŭ la potenco,
kiu energias en ni, 21 estu gloro en la eklezio kaj
en Kristo Jesuo ĝis ĉiuj generacioj por ĉiam kaj
eterne. Amen.

4

1 Mi do, malliberulo pro la Sinjoro, petegas
vin, ke vi iradu inde je la voko, en kiu vi estas
vokitaj, 2 kun ĉia humileco kaj mildeco, kun
toleremeco, paciencante unu al alia en amo,
3 penante konservi la unuecon de la Spirito en la
ligilo de paco. 4 Estas unu korpo, kaj unu Spirito,
kiel ankaŭ vi estas vokitaj en unu espero de via
voko; 5 unu Sinjoro, unu fido, unu bapto, 6 unu
Dio kaj Patro de ĉiuj, kiu estas super ĉiuj, kaj tra
ĉiuj, kaj en ĉiuj. 7 Sed al ĉiu el ni la graco estas

donita, laŭ la mezuro de la dono de Kristo. 8 Tial
li diras:

Kiam li supreniris alten, li alkondukis kaptitojn,

Kaj donis donacojn al homoj.

9 (Ĉi tio do: Li supreniris — kio ĝi estas krom
tio, ke li ankaŭ antaŭe malsupreniris ĝis la
profundaĵoj de la tero? 10 La malsuprenirinto
— tiu sama estis la suprenirinto alte super
ĉiuj ĉieloj, por plenigi ĉion.) 11 Kaj unujn li
donis por esti apostoloj; aliajn, profetoj; aliajn,
evangeliistoj; kaj aliajn, paŝtistoj kaj instruistoj;
12 por perfektigo de la sanktuloj, por la laboro de
pastrado, por la konstruo de la korpo de Kristo,
13 ĝis ni ĉiuj atingos la unuecon de la fido kaj de
la scio de la Filo de Dio, ĝis la homo perfekta, ĝis
la mezuro de la matureco de la pleneco de Kristo;
14 por ke ni jam ne estu infanoj, onde ĵetataj
kaj ĉirkaŭpelataj de ĉiu vento de doktrino, per
ĵonglado de homoj, per ruzo laŭ artifiko de
trompo; 15 sed parolante la veron en amo, ni ĉiel
kreskadu en tiun, kiu estas la kapo, Kristo, 16 el
kiu la tuta korpo, kunigita kaj kunfortikigita tra
ĉiu artiko de la livera sistemo, per energio, laŭ
la mezuro de ĉiu parto, faras kreskadon de la
korpo, por la sinedifado en amo.

17 La jenon do mi diras, kaj protestas en
la Sinjoro, ke vi ne plu iru tiel, kiel iras
ankaŭ la nacianoj en la vanteco de siaj mensoj,
18 mallumigitaj en intelekto, fremdigitaj for de la
vivo de Dio, pro la nescio, kiu estas en ili, pro
la malmoleco de ilia koro; 19 kiuj, sensentiĝinte,
fordonis sin al malĉasteco por la praktikado de

ĉia malpureco kun avideco. [20] Sed vi ne tiel lernis
Kriston; [21] se almenaŭ vi lin aŭdis, kaj en li estis
instruitaj, kiel en Jesuo estas vero; [22] por ke vi
formetu, rilate al antaŭa konduto, la malnovan
homon, pereeman laŭ trompaj deziroj, [23] kaj
renoviĝu rilate al la spirito de via menso, [24] kaj
surmetu la novan homon, kreitan laŭ Dio en
justeco kaj vera sankteco.
[25] Pro tio, formetante malveron, ĉiu parolu
veron kun sia proksimulo, ĉar ni estas membroj
unu de alia. [26] Koleru kaj ne peku, la suno ne
subiru sur via kolero; [27] ankaŭ ne donu lokon al
la diablo. [28] Ŝtelinto ne plu ŝtelu, sed prefere
li laboru, farante bonon per siaj manoj, por ke
li havu ion por doni al bezonanto. [29] El via
buŝo eliru neniu putra vorto, sed nur tio, kio
estas bona, por konvena edifado, por ke ĝi donu
gracon al la aŭdantoj. [30] Kaj ne ĉagrenu la
Sanktan Spiriton de Dio, en kiu vi estis sigelitaj
al la tago de elaĉeto. [31] Ĉia akreco kaj indigno
kaj kolero kaj voĉbruado kaj kalumnio estu
formetitaj el inter vi, kune kun ĉia malico; [32] kaj
estu bonfaraj unu al alia, bonkoraj, pardonantaj
unu al alia, kiel ankaŭ Dio en Kristo pardonis al
vi.

5

[1] Estu do imitantoj de Dio, kiel infanoj amataj;
[2] kaj iradu en amo, kiel Kristo nin amis kaj
sin donis pro ni, donaĵon kaj oferaĵon al Dio
por agrabla odoraĵo. [3] Sed malĉasteco kaj ĉia
malpureco kaj avideco ne eĉ estu nomataj inter
vi, kiel decas por sanktuloj; [4] nek ia hontindaĵo,

nek sensenca parolado, nek tro libera babilado,
kiuj ne konvenas; sed prefere dankesprimo.
5 Ĉar vi ja scias, ke ĉiu malĉastulo kaj malpurulo
kaj avidulo, kiu estas idolano, havas nenian
heredon en la regno de Kristo kaj Dio. 6 Neniu
vin trompu per vantaj vortoj; ĉar pro tiuj aferoj
venas sur la infanojn de malobeo la kolero de
Dio. 7 Ne estu do partoprenantoj kun ili; 8 ĉar
iam vi estis mallumo, sed jam vi estas lumo en la
Sinjoro; iru kiel infanoj de lumo 9 (ĉar la frukto
de la lumo estas en ĉia boneco kaj justeco kaj
vero), 10 provante, kio bone plaĉas al la Sinjoro;
11 kaj ne partoprenu kun la senfruktaj faroj de
mallumo, sed prefere refutu ilin; 12 ĉar estas
hontinde eĉ paroli pri tio, kion ili faras sekrete.
13 Sed ĉio, kio estas refutata, estas elmontrata per
la lumo, ĉar ĉio elmontrata estas lumo. 14 Tial
estas dirite: Vekiĝu, dormanto, kaj releviĝu el la
mortintoj, kaj Kristo al vi lumos.

15 Zorgu do, ke vi atente iradu, ne kiel mal-
saĝaj, sed kiel saĝaj; 16 elaĉetante la tempon,
ĉar malbonaj estas la tagoj. 17 Ne estu do
senprudentaj, sed komprenu, kio estas la volo de
la Sinjoro. 18 Kaj ne ebriiĝu per vino, en kio estas
diboĉo, sed pleniĝu per la Spirito; 19 parolante
unu al alia per psalmoj kaj himnoj kaj kantoj
spiritaj, kantante kaj psalmante en viaj koroj
al la Sinjoro, 20 dankante Dion, la Patron, ĉiam
pro ĉio en la nomo de nia Sinjoro Jesuo Kristo;
21 submetiĝante unu al alia en la timo al Kristo.

22 Edzinoj, submetiĝu al viaj edzoj tiel same,
kiel al la Sinjoro. 23 Ĉar edzo estas kapo de

edzino, kiel ankaŭ Kristo estas kapo de la eklezio;
kaj li estas la savanto de la korpo. 24 Sed kiel la
eklezio sin submetas al Kristo, tiel ankaŭ edzinoj
al edzoj en ĉio. 25 Edzoj, amu viajn edzinojn, kiel
Kristo amis la eklezion kaj pro ĝi sin donis, 26 por
ke li sanktigu ĝin per akvolavo, kun la vorto,
27 por ke li starigu ĝin antaŭ si glora eklezio, ne
havanta makulon, nek malglataĵon, nek ion tian,
sed por ke ĝi estu sankta kaj sendifekta. 28 Tiel
same devas edzoj ami siajn edzinojn kiel siajn
proprajn korpojn. Kiu amas sian edzinon, tiu
amas sin mem; 29 ĉar oni neniam malamas sian
propran karnon, sed nutras kaj prizorgas ĝin,
kiel ankaŭ la Sinjoro la eklezion; 30 ĉar ni estas
membroj de lia korpo. 31 Tial viro forlasos sian
patron kaj sian patrinon, kaj aliĝos al sia edzino,
kaj ili du estos unu karno. 32 Ĉi tiu mistero estas
granda, sed mi parolas pri Kristo kaj la eklezio.
33 Tamen ankaŭ ĉiu el vi individue amu sian
edzinon, kiel sin mem; kaj la edzino timu sian
edzon.

6

1 Infanoj, obeu al viaj gepatroj en la Sinjoro,
ĉar tio decas. 2 Respektu vian patron kaj vian
patrinon (ĝi estas la unua ordono kun promeso),
3 por ke estu al vi bone kaj por ke longe daŭru
via vivo sur la tero. 4 Kaj patroj, ne kolerigu
viajn infanojn; sed nutradu ilin en la disciplino
kaj admono de la Sinjoro.

5 Sklavoj, obeu al tiuj, kiuj laŭ la karno estas
viaj sinjoroj, kun timo kaj tremo, en simpleco
de via koro, kiel al Kristo; 6 ne laŭ okulservo,

kiel homplaĉantoj, sed kiel sklavoj de Kristo,
plenumante el la koro la volon de Dio; 7 kun
bonvoleco servante, kiel al la Sinjoro, kaj ne
al homoj; 8 sciante, ke, kian ajn bonon faras
ĉiu, ĉu sklavo aŭ liberulo, tion saman li ricevos
de la Sinjoro. 9 Kaj sinjoroj, agu tiel same al
ili, forlasante minacon; sciante, ke via kaj ilia
Sinjoro estas en la ĉielo, kaj ne ekzistas ĉe li
personfavorado.

10 Cetere, fortiĝu en la Sinjoro kaj en la forteco
de lia potenco. 11 Surmetu la tutan armilaron de
Dio, por ke vi povu kontraŭstari al la artifikoj
de la diablo. 12 Ĉar nia luktado estas ne kontraŭ
sango kaj karno, sed kontraŭ regantoj, kontraŭ
aŭtoritatoj, kontraŭ mondpotenculoj de la nuna
mallumo, kontraŭ la spiritaroj de malbono en la
ĉielejoj. 13 Tial prenu al vi la tutan armilaron de
Dio, por ke vi povu rezisti en la malbona tago,
kaj, farinte ĉion, stari. 14 Staru do, ĉirkaŭzoninte
la lumbojn per vero, kaj surmetinte la kirason de
justeco, 15 kaj enŝuiginte la piedojn per la pretiĝo
de la evangelio de paco; 16 super ĉio tenante
la ŝildon de fido, per kiu vi povos estingi ĉiujn
fajrajn sagojn de la malbonulo. 17 Kaj ricevu
la kaskon de savo, kaj la glavon de la Spirito,
kiu estas la vorto de Dio; 18 per ĉia preĝado kaj
petegado en ĉiu tempo preĝante en la Spirito, kaj
viglante por tio en ĉia persisteco kaj petego por
ĉiuj sanktuloj, 19 kaj por mi, ke al mi estu donita
parolpovo kun malfermo de mia buŝo, por ke mi
sciigu kuraĝe la misteron de la evangelio, 20 pro
kiu mi estas ambasadoro en kateno, por ke mi

parolu kuraĝe en ĝi, kiel mi devus paroli.
21 Plue, por ke vi sciiĝu pri miaj aferoj, kiel mi
statas, raportos ĉion al vi Tiĥiko, la amata frato
kaj fidela diakono en la Sinjoro, 22 kiun mi sendis
al vi ĝuste por tio, ke vi sciiĝu pri nia stato kaj
por ke li konsolu viajn korojn.
23 Paco estu al la fratoj, kaj amo kun fido
de Dio, la Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.
24 Graco estu kun ĉiuj, kiuj sendekliniĝe amas
nian Sinjoron Jesuo Kristo.

Londona Biblio
The Holy Bible in Esperanto (1910)

Public Domain

Language: Esperanto

2020-02-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 13 Feb 2020
66d4141f-915d-52bc-b744-29459ca87515